

Οὐκάστινοι, αλ., οε. ἐπιθ. ψο-
φοδεῆς, λίαν δειλός. πάρβλ.

στρασμήνοι.

Οὐχας, α. ἀρσ. θάμβος, ἔκ-
στασις, ἔκπληξις. Σοῦχα-
τομή ὑδερήνοι. ὁ θάμβοι
συνεχόμενος, ἔκθαμβος.

Οὐχε, α. οὐδ. σχοινίον, κάλως,
σπάρτη, ζευκτηρία. (πλτθ.
οῦχα καὶ οὔχι). Σοῦχα ψε-
λένηνα (εὐχγ. Μαρ. 5. 4.) ἀ-
λύσεις (= βερῆγη). ίδε καὶ
οὔζα.

Οὐχέ. ἐπιθ. ηδη, ἄρτι. 2)
= κτομός. Σηε οὐχέ βο (61).
οῦπω δε.

Οὐχικς, α. ἀρσ. = ερόδινκς.

Οὐζα, γι. θηλ. δεσμός. Σοῦζεν
ψελένηνα. ἀλύσεις (Λουκ. 8.
29) = οὔχα ψελένηα.

Οὐζακονένε, γι. οὐδ. = ζακο-
νοπολογένε.

Οὐζακονοπολαγάιο, εши (177)
= зекенополагаю.

Οὐζаконάю, εши. μ. -нію, иши.
= оұстабләю.

Οὐζада, γи. θηλ. χαλινός.

Οὐζάλище, α. οὐδ. δεσμωτή-
ριον. = τεμνίца.

Οὐζакий, αλ., οε. ἐπιθ. = τέκνη.

Σοῦζκое мօре (273). ὁ Βόσπο-

ρος (κοιν. τὸ κατάστενον).
Οὐζναβάιο, εши. ἀρ. οὐζνάχζ.
μ. οὐζνάιο, εши. = ποζναβάιο.

Οὐζνικς, α. ἀρσ. δεσμώτης,
δεσμιος.

Οὐζρέχζ. ἀρ. τοῦ ζρίο.

Οὐκαζάνε, γι. οὐδ. δεῖξις = πο-
καζάνε. 2) δεῖγμα. (κοιν. μό-
στρα).

Οὐκλονάιο, εши (μετθτ.). μ.
-нію, иши. ἐκκλίνω, ἀποκλίνω,
ἐκτρέπω, ἀποτρέπω. Σμεσ.
-για. ἐκκλίνω, ἐκτρέπομαι,
ἀποτρέπομαι, ἐκνεύω.

Οὐκορένε, γι. οὐδ. λοιδόρη-
σις, λοιδορία, λοιδόρημα, (λοι-
δορισμός), υβρίς, κατηγορία.

Οὐκορίζна, γи. θηλ. ὀνειδος,
υβρίς, λοιδορία, ψόγος, ὀνει-
δισμός.

Οὐκορίζненныи, αλ., οε. ἐπιθ.
υβριστός, υβριστικός, ψεκτός,
μεμπτός, ἀξιος ψόγου. 2) ἐ-
νεργ. βλάσφημος, υβριστής,
κατήγορος (= οὐκορίτεль-
ныи).

Οὐκορίτель, α. ἀρσ. ὀνειδιστής,
υβριστής, λοιδορος, μωμητής.

Οὐκοράю, εши. μ. -ρи, иши. υ-
βρίζω, λοιδορέω-ω, μεμφομαι,
καθυβρίζω, περιυβρίζω, κατη-